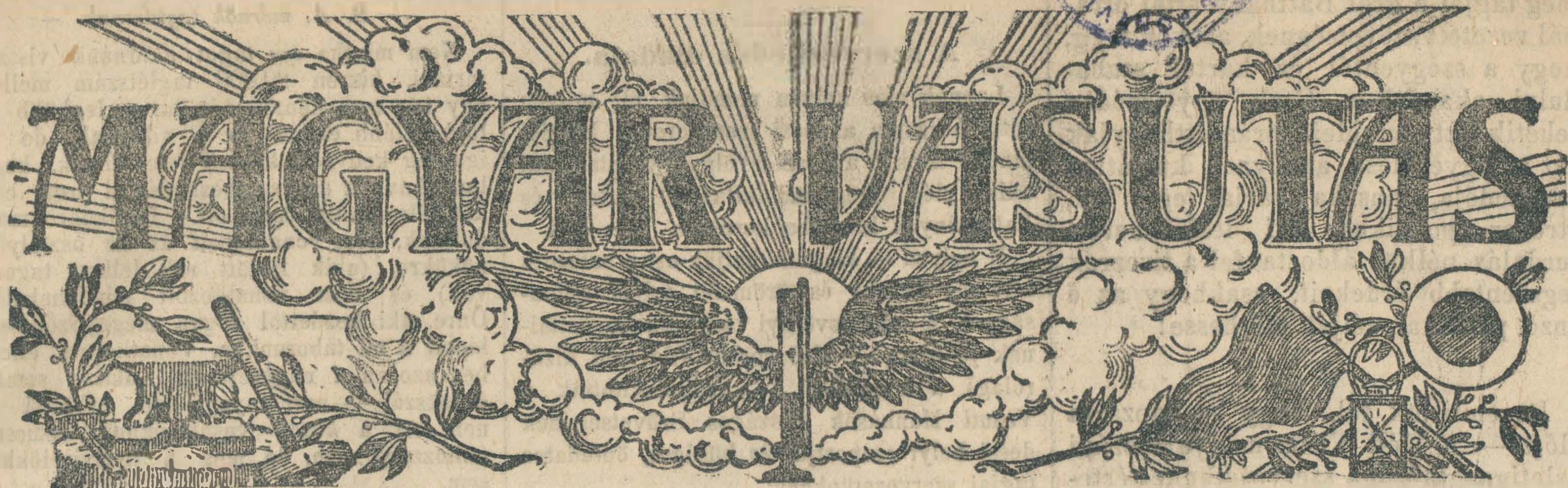

A VASUTI MUNKÁSOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK HIVATALOS LAPJA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Rottenbiller-utca 1. sz., I. em. 10,
 ahová minden levél és küldemény címzendő.

Megjelenik
 minden héten
 pénteken.

Előfizetési árak:
 Egy hónap — — — 40 (—80 kor.) Félévre — — — 2,40 (4,80 kor.)
 Negyedévre — — 1,20 (2,40 „) Egyes szám — — — 10 (—20 „)
 A Szövetség tagjai díjtanul kapják.

Közigyűlési meghívó.

A Vasuti Munkások Országos Szövetsége
 1907. évi február 2-án és 3-án Budapesten a
 Társadalomtudományok Szabad Iskolája elő-
 adási termében, VII., Damjanich-utca 26. sz.
 alatt tartja

első évi rendes közgyűlését.

Napirend:

A központi vezetőség jelentése.
 A felügyelő választmány jelentése és a
 felmentvény megadása.
 Új vezetőség megválasztása.
 Indítványok.

A helyi csoportok képviselője az alap-
 szabályok értelmében a következő módon
 határoztatik meg: Minden egyes helyi cso-
 port vagy befizetőhely 50 tagig egy kül-
 döttet küld ki. Minden 50-en felüli töredék
 ugyancsak egy küldött küldésére jogosít.
 Oly csoportok, amelyek több küldött kikül-
 désére vannak jogosítva, mandátumaikat egy
 küldöttre is átruházhatják, de háromnál több
 megbízatással egy küldött sem bírhat.

Minden helyi csoport annyi szavazattal
 bír, ahány küldött megválasztására jogosítva
 van. A kiküldöttek számát azon tagok száma
 határozza meg, akik után a közgyűlés
 egybehívása előtti hónapban a járulékok a
 központba beküldettek.

A helyi csoportok két héttel korábban
 kötelesek a központi vezetőséget a küldöt-
 tek számáról értesíteni, hogy azoknak a
 megbízólevél elküldethessék. A napirendre
 vonatkozó indítványok legalább 8 nappal
 előbb írásban beküldendők a központi veze-
 tőséghez.

Pásztty Károly,
 titkár.

Kiss Miklós,
 elnök.

Bohóc vagy ugrató?

— Déli vasutasok eszméljete. —

Olvasóinktól, kik a vasutasok tárgyi-
 lagos érdekeinek a fejtegetését várják
 ezen a helyen, bocsánatot kérünk,
 hogy személylyel kell foglalkoznunk.
 Még pedig nem is valami vonzó és
 érdekes személyiséggel, hanem a gróf
 Batthyány Tivadar sokszoros elnök
 ur személyével.

Nem szívesen tesszük. Nem kenye-
 rünk a személyeskedés és ha már a
 tollunkra kényszerül valami személyi
 vonatkozású ügy, bizony a legkisebb
 gyönyörűséget éppen a gróf Batthyány
 Tivadar személyével való foglalkozás
 okozza nekünk.

A viszonyok fejlődése azonban a
 vasutasok nyakába szóta ezt a szociális
 Don Quijote-t. Elnöke, még pedig
 teljhatalmu, korlátlan elnöke egy sok
 ezer tagu Vasutas szövetségnek és amit
 mond, azt a szegény, pórázon vezetett
 vasutas-ezrek nevében mondja; amit
 tesz, azt a vasutasok rovására teszi.

Közérdek tehát, elsőrendű vasutas
 közérdek kényszerít bennünket arra,
 hogy tollhegyre szurjuk ismét a vörös
 gróf ő nagyszakálluságát. Ha a vas-
 utasok már megszabadultak volna a
 gróf urtól, bizony isten, annyit sem törőd-
 nénk vele, mint az utszéli kavicscsal.
 Miattunk lehetne az egész többi Magyar-
 országnak tiszteletbeli vagy tisztelet-
 nélküli, diszes vagy disztelen elnöke
 csak bennünket ne nyergelne meg.
 Tehetne-vehetne tőlünk amit akar,
 rá se hederitenénk.

Igy azonban nemcsak szabad, de
 kell is a gróf urral foglalkoznunk. Nem
 a személyével, de a cselekedeteivel.
 Kötelességmulasztást követnénk el, ha
 szóvá nem tennők példának okáért
 azt a gonosz sakkhuzást, amit a mult
 hét végén a Déli vasut magyarországi
 alkalmazottainak a létérdekei ellen
 elkövetett gróf Batthyány Tivadar.

A Dv. magyar alkalmazottainak
 sok és jogos a panasza. E lapok
 hasábjain sokszor és részletesen ismer-
 tettük a panaszait a déli vasutasok-
 nak, akik tulnyomó részben a Vasuti
 Munkások Országos Szövetségének a
 tagjai.

Megjelent továbbá a Magyar Vas-
 utasban a déli vasutasok terjedelmes
 emlékirata is, amelyet Szövetségünk
 terjesztett be a Dv. üzletigazgatósá-
 gához még mult év szeptember havá-
 ban. Az üzletigazgatóság azonban
 mégis tulsokat fontolja és latolgatja,
 a kívánságok teljesíthetők-e és milyen
 mértékben.

Természetes, hogy a felülről mutat-
 kozó huzás-halogatás nagy elkesere-
 dést és izgalmat okozott a déli vas-
 utasok között, akik meglehetősen izzó
 hangulatban tárgyalják széltehen-
 hosszában a velük szemben gyakorolt
 méltánytalanságot.

Ilyenek a viszonyok a déli vasuta-

sok körében, amikor gróf Batthyány
 Tivadar szükségesnek látta bombát
 vetni közéjük. Azaz jobban mondva:
 a közvéleménybe dobta a vörös gróf
 a pokolgépet, de az — ha fölrobban —
 a déli vasutasok érdekeit tépi cafa-
 tokra.

Péntekről szombatra virradó éjjel
 gróf Batthyány Tivadar valamennyi
 napilapnak közzététel céljából egy
 hirt küldött széjjel, amelyben a követ-
 kezőket állítja:

1. Ő úgy értesült, hogy a déli vas-
 utasok sztrájkba akarnak lépni.
2. Ő úgy tudja, hogy ezt a sztrájkot
 Bécsből rendezik.
3. Ő helyteleníti és elítéli ezt a sztrájk-
 mozgalmat és
4. Ő utasította az elnöksége alatt
 álló szövetség azon kerületeinek az
 elnökségét, amelynek tagjai között
 déli vasutasok vannak, hogy akadályoz-
 zák meg a sztrájkot.

Ő — gróf Batthyány Tivadar.

A vasutas-olvasóközönségnek, főleg
 a déli vasutasoknak nem kell sokat
 és bőven magyarázni, hogy ebben az
 elnöki nyilatkozatban mennyi jellem-
 telen szándék és rosszakarát rejlik.

A gróf ur először *demunciálja* a
 déli vasutasokat az igazgatóságnál,
 hogy sztrájkra készülődnek, azután
 befeketíti őket a közvélemény előtt,
 hogy Bécs csinálja a mozgalmukat,
 végül pedig a szövetség erkölcsi támo-
 gatását vonja meg tőlük, akiknek
 nincs szándékukban sztrájkolni, de
 igenis, javítani akarnak nyomasztó
 helyzetükön.

Hogy így azután *megnehezíti* a vas-
 utasok igazságos harcát, azzal a nagy-
 szakállu ur nem törődik. A fő, hogy
 teljesítse honmentő hivatását, a fő, hogy
 hiúsággal betöltse azt a szerepet, amit
 felülről rábíztak: — a *vasutas-policáj*
 szerepét.

Megismétlődik, ime, újra az a csuf
 játék, amit gróf Batthyány Tivadar
 a szegény villamosvasutasokkal üzött;
 akiket bajba vitt, azután csufosan
 cserbenhagyott, az éhezőket és aláza-
 tosan segélyért esdeklőket pedig ki-
 dobatta, a szó-szoros értelmében.
 kidobatta a szentkoronás szövetségből:

Azokon a déli vasutasokon, akik még tagjai a gróf Batthány által orrá-nál vezetett szövetségnek, azokon függ, hogy a szégyentől és kártól szabadulni akarnak-e. Csak egy módon tehetik ezt: ha idejekorán otthagyják azt az egyesülést, amelynek korlátlan uralkodója, muszka cárja egy hiu, stréber politikus, aki lelkiismeret-furdalás nélkül áldozta fel a tizezrek legszentebb érdekeit, csak hogy az ő önző politikai célját elérhesse!

Itt említjük fel, hogy — lapzártá előtt — a Déli Vasut magyarországi üzletigazgatósága szervezetünket értesítette, hogy a Szövetségünk által a munkások és egyéb alkalmazottak helyzetének javítása céljából beadott emlékiratra legkésőbb január 15-ig feltétlenül megadja a választ. Hogy milyen lesz ez a válasz, kedvező-e, elutasítja-e a kívánságokat, vagy pedig a közeputat választja-e, azt természetesen nem tudhatjuk. De remélni akarjuk, hogy kielégítő lesz a válasz. Reméljük ezt nemcsak az érdekelt Dv. alkalmazottak, hanem magának a Déli Vasutnak az érdekében is. Mert ha az üzletigazgatóság a rideg elutasítás álláspontjára helyezkedne, beláthatatlan bonyodalmakat idézne fel könnyelmű kézzel. Ami aligha lehet szándéka.

Gondoskodjatok, hogy minden vendéglő és kávéház, ahol megfordultok, előfizessen a ti lapotokra, a Magyar Vasutásra!

Akik a ti filléreitekből huznak hasznót, azok az üzletemberek kötelesek benneteket támogatni azzal, hogy a Magyar Vasutast járattják.

A „MAGYAR VASUTAS” TÁRCÁJA.

Száz percentre.

Irta Farkas Antal.

Az öregek halála sosem jöhet váratlanul, de a Sándor bácsié mégis váratlanul jött. Nyolcvan felé járt, az igaz, de kigondolt volna arra, hogy ebben a rettenetes nyomorúságban meghaljon! Ha a halál olyan portéka volna, ami nem jár költséggel, jobban megbarátkoznék vele az ember. De most tessék csak számítani, hogy a rendes körülmények között, szűk családi körben rendezett elhalálozás mennyi kiadás-sal jár, hát tökéletesen elmegy az embernek a kedve attól, hogy betegségbe essék, meghaljon vagy hozzátartozóinak hasonló jókat kívánjon.

Sándor bácsi nagyon jól tudta, hogy a lakást felmondták, hogy az új kvartélyra még foglalót sem tudtak adni, hogy a két iskolásnak tandíj, új gunya kellene, hogy a fiának a fizetését kétszeresen is lefoglalták, hogy egy tucat hitelező — a mézáróstól a divatárusig — pörrel fenyeget, hogy a takarékokban felmondták a kölcsönöket és Sándor bácsi mégis meghalt.

Jobban szerette a fiát, a menyét, a hat darab unokát, sem hogy a Sándor bácsit szándékossággal lehetne vádolni. Nem készakarva halt meg. Délelőtt még kint pipázott a kertben, egy-két szőlőfürtöt szakított az unokáinak, délben nem kellett neki csak a leves, aztán kifeküdt a napra, egy kicsit nyögött, de már akkor éjszaka nagyokat sóhajtott, forgolódott.

Azt hitték, hogy valamivel elrontotta a gyomrát. Még csak gondolni se merték

SZEMLE.

A szervezkedés diadala.

Lapunk más helyén mondjuk el, milyen rutul becsapta a deési szentkoronás kerület elnöke azokat a szamosvölgyi vasutasokat, akik elég meggondolatlanok voltak és Batthyányék hálójába kerültek.

E helyén — kiegészíthetjük azt a szomorú hírt egy büszke és örömmel teljes ujdonsággal. A szamosvölgyi vasut alkalmazottainak jó része — első sorban (de nem kizárólag) a munkások — megalakították a Vasuti Munkások Országos Szövetségének deési helyi csoportját és hűséges, öntudatos tagjai szervezetünknek.

A szamosvölgyi munkások megbízásából Szövetségünk nemrégiben emlékirattal fordult az igazgatósághoz, amelyben a nyugbérügy és a kereseti viszonyok rendezését kérték. Mint most teljesen megbízható forrásból értesülünk, a szamosvölgyi vasut igazgatósága a munkások követeléseit magáévá tette és úgy a nyugbérügyet rendezni fogja, valamint a fizetésrendezést is nyélbeüti.

Ugy halljuk, hogy ezt a határozatát a szamosvölgyi igazgatósága megfelelő formában legközelebb tudomására is adja Szövetségünk deési csoportjának.

Addig is, míg a bérviszonyokat teljesen rendezik, a szamosvölgyi vasut munkásainak december 26-tól kezdve minden ipari munkás napi 20 fillért, a nem ipari munkások pedig napi 10 fillért kapnak.

A kis szamosvölgyi vasutól tanulhatna a hatalmas és gazdag Máv. A szamosvölgyi munkások által elért eredményen pedig okuljanak azok a deési kinevezettek, akiket Aradi felügyelő ur fálnak vezetett. De okulhatnak az összes vasutasok és megtanulhatják, mennyit ér a független és céltudatos szervezkedés.

arra, hogy Sándor bácsi meghaljon ebben a nagy nyomorúságban. Pedig úgy lett. Néhány nap múlva a doktort is el kellett hívni hozzá. A doktor finom enber volt, minden fizetés nélkül eljött.

— Sándor bácsi meggyógyul, Sándor bácsi jobban lesz — mondogatta a szobában a doktor ur.

A konyhában másként beszélt a Sándor bácsi fiának.

— Gyomorrák, kérem. Az ilyesmin ilyen korban már nem segíthetünk. Az agy is kezd felbomlani, azért beszél félre. Egy erősebb köhögéskor a gyomorfallal fog szakadni és Sándor bácsi elalszik. Legyen nyugodt, Kenderessy ur, ez már minden fájdalom nélkül történik.

Kenderessy ur nem lett nyugodt. A doktornak igaza lehet, de az ő édes apjának még se volna szabad meghalni ebben a rettentő drágaságban, ebben az irtózatosságnomorúságban. Az ő apja nem tesz ilyesmit. Hiszen csak lehetne vele okosan beszélni!

Igen, de már az agy kezd felbomlani. Sándor bácsi már nem tudja, mit csinál és meg fog halni. Ő nem törődik azzal, honnan vesznek gyászruhát, koporsót, papot, harangozót, kántort, gyertyát, fiakkert, az ő agya felbomlik, az ő gyomorfala kiszakad.

Kenderessy ur, a nyomorúságos fizetésű adóügyi iktató a városnál, rettenetesen átkozta az orvosi tudományt, amelyik addig se tudja az apja életét elhuzni, amíg a sorsjegyét kihúzzák, a fizetést megszabadítja a hitelezőktől, amíg a kvartély, tandíj és más egyebek ügye rendbe jön. Ha nem tudja, hát legalább adjon pénzt, amiből lehet temetkezni.

Szerkesztői üzenet.

— B. A. mérnök tagtársnak. —

Nem mintha egy tagot akarnánk visszatartani, hiszen 20.000 taglétszám mellett egy tag nem döntő, még ha a leghübb és legkiválóbb embere is a világnak, de az igazság kedvéért ki kell jelentenünk, hogy lapunknak a szakszervezkedésről írott cikket félreértette. Amit ott a főnökökről mondtunk, nem vonatkozott az az osztályfőnökökre, (akik között sok lelkes tagunk van) és nem vonatkozott mindenekelőtt Önre, aki kezdettől fogva meggyőződéssel lépett a mi táborunkba. Vonatkozott ellenben azokra a nagyfejúekre, akiket semmi érdekszal — sem anyagi, sem erkölcsi — nem köt a küzdő vasutasokhoz, nemcsak mihozzánk nem, de még a tisztviselőkhöz sem.

Ezzel a lovagiasság szabályai szerint elintéztük volna az ügyet, de van még valami mondanivalónk. Mi a mérnöki kart, mint speciálisan modern tudomány művelőit, különösen alkalmasnak tartjuk arra, hogy belelásson a vasutas-társadalom szociális küzdelmébe és azzal az ugyszólván matematikai készséggel, amelyre egész munkájuknál szükségük van, kivegyék részüket a legnagyobb, a közös munkából. Ért bennünket, tagtársunk?

Választási készülődések.

Jóeleve figyelmeztetjük a nyugbérpénztár tagjait, hogy készülődjenek, mert rövid idő múlva választások lesznek. A központi és a kerületi bizottságok mandátuma lejárt és rövidesen megejtik az új választásokat. A kereskedelmi miniszter ur rendelete szerint ezuttal póttagok is választandók a rendes tagok mellett.

A nyugbérpénztár fővárosi tagjai a központi bizottságba 3 rendes és 3 póttagot, a jobb- és balparti üzletvezetőség területére pedig 4 rendes és 4 póttagot választanak a kerületi bizottságokba. A központi bizottságba és a két budapesti kerületi bizottságba az országos szervező bizottság fogja a tagokat jelölni. A vidéken pedig az üzletvezetőségek székhelyén működő szervezőbizottságok jelölnek olyan munkástársakat a kerületi bizottságokba, akik becsületesen

Sándor bácsi ezalatt a legnyugodtabban feküdt az ágyban. A keze mindig izgett-mozgott, mintha keresne valamit. A tekintete zavaros volt, a haja kuszált, az arca rózsapiros a gyilkos láztól. Ha elszunyadt, nyögött, ha ébren volt, mindig beszélt, fecsegett. Még füttyűrészt is. No, de ilyet! Az unoka kiszaladt a konyhába az izgatottan fel s alá járó Kenderessy urhoz.

— Papuskám, nagytata milyen szépen füttyül. Kenderessy ur bement a szobába, hátha jobban lett az öreg. Hátha tévedt a doktor: Elélt 30—40 évvel hány-szor megtréfálta ő a doktorokat. Talán most is.

— Miért füttyül, édes apám? Az öreg rámeresztette a szemét, aztán kezeivel babrált a paplanon.

— A madaraknak. Nem látod azokat a szép kis madarakat? Milyen szépen énekelnek!

Az ám, énekelnek. Az eső, októberi széllel vegyest verdeste az ablakot. Hol vannak azok a kis madarak! Kenderessy ur belátta, hogy a doktornak igaza lesz. Az agy felbomlott, a gyomorfallal átszakadt. A rák megöli az édes apját ebben a szörnyű nyomorúságban, amikor tiz embertől nem lehet összekunyerálni egy forintot. Ki támeti el? Neki kell, más kitörödnék ezzel a felbomlott agyú, lyukas gyomru hullával.

Az asszony nyakába vette a ruhás boltokat. Valami új üzletre akadt. Itt vásároltak egy csomó gyászruhának való szövetet dupla áron, de hitelben. A varrónó megvárta és mire készen lett — Sándor bácsi nem nyögött, nem füttyült, nem beszélgetett, elaludt örökre.

Kenderessy ur közel volt a megbolonduláshoz. Valami temetésben járatos öreg

és bátran fogják képviselni a munkásság érdekeit.

A választásokra tömören és idejekorán kell szervezkedni, hogy csak szervezett és meggyőződött vasuti munkás kerüljön a nyugbérpénztár bizottságaiba!

A Máv. szociálpolitikája és a forgalmi akadályok.

Az a lelkiismeretlen gazdálkodás, amelyet a Máv. folytat és amely már rendszerre vált, most termi meg keserű gyümölcsét.

Takarékoskodni ott, ahol a nyomorgó munkások megélhetéséről van szó, de könnyelműen százezreket elharácsolni akkor, a midőn a nagy kormány népellenes politikáját kell takarni a megvásárolt sajtóval, ez a nemzeti kormány legnagyobb politikája.

Mindezt elmondjuk azért, hogy reá mutassunk azokra a bajokra, amelyek az ilyen rendszertelen gazdálkodás nyomán fakadnak. Évek óta ugyanis, az egész éven át fárasztó, nehéz munkát végző pályamunkásokat télre hazaküldik, hogy a családjaik körében éhezzenek.

A midőn a mezőgazdasági munkáért ötszörösét keresnek meg annak, amivel a vasut díjazza őket, ha béremelést kérnek, azzal utasítják el kérélmüket, hogy a Máv. *állandó munkát* ad nekik és ezért jogtalan a kívánságuk. De lássuk csak ezt az állandó munkát.

Amidőn a fa levelei sárgulni kezdenek, akkor kezdődik a pályamunkások szabad-ságolása, azaz elbocsájtása és így a szolgálat megszakitása miatt sohasem jönnek abba a helyzetbe, hogy a nyugbérpénztár tagjai lehetnének s állandó munkásoknak tekintes-senek.

Vannak 25—30 éve dolgozó pályamunkások, akik még mindig nem tagjai a nyugbérpénztárnak, mert télen haza küldet-vén, megszakitják minden évben a szolgálukat.

Most bekövetkezett váratlanul ország-szerte a nagy havazás. Naponta jönnek a hírek, a vonatok nagymérvű késéseiről. Egyes vonalakon a forgalom teljesen szü-netel. A forgalmi akadályok következmé-

nyei meg egyenesen borzalmasak. Soha annyi vasuti baleset nem volt még, mint ebben az esztendőben. Soha annyi ember-élet nem esett áldozatul a szabadjára eresztett lelkiismeretlenségnek, mint ebben az esztendőben. Ennek okát egyenesen abban találjuk, hogy a Máv. sajnálva az egész éven át kihasznált pályamunkásoktól a 60—70 krajeáros napszámot, őket a télre elbocsájtja.

A pályamunkások hazamennek távoli falu-jukba, természetes, hogy azért az éhbérért, amit a Máv. fizetne a forgalmi akadályok elhárítására szükséges munkáért, nem hajlandók a távoli községből az utazás költségeit fizetni és ennek következménye azután, hogy a Máv.-nak nem áll a szükséges munkaerő rendelkezésére, ezért kénytelen katonai segítségért könyörögni akkor, amidőn saját munkásainak ezrei nyomorognak. Ezért van pénz a sajtópanamák rendezésére.

Terjesszék a naptárt!

A Magyar Vasutas-naptárt szétküldtük az egész országba szervezett testvéreink közé. Mindenütt örömmel fogadták. És teljes joggal. Mert naptárunk magában véve nagy érték. Dus tartalmából okulást és tanulságot szerezhet minden vasutas. Ugyszólván a zsebében hordja a vasutasnak szükséges tudnivalót mindenki, aki megszerzi a naptárt. De más értéke is van naptárunknak. Szervezkedésünk haladásának és megerősödésének jelentős bizonyítéka. Amely szervezet nagy költségek árán ilyen fényes zsebkönyvet adhat tagjai kezébe, az akcióképes, hatalmas szervezet.

Szíves örömmel fogadták is mindenütt testvéreink a naptárt. Sok helyről meleg elismeréssel teli levélben köszönik meg a remek naptár kiadását és megküldését. De minden elismerő szónál többet ér a tett. Ez pedig abban áll, hogy a legnagyobb buzgalommal terjesszék a naptárt.

Minden szervezett vasuti alkalmazotti szerezze meg a Magyar Vasutas-naptárt! Ne legyen egyetlenegy se közöttük, aki föl ne mutat-hatná naptárunkat. Naptárunk legyen, ugyszólván, az ismertető jelvénye, az igazolványa a vasutas szervezetségének. Aki nem szerzi meg a naptárt, a szervezettel szemben

is kötelesség-mulasztást követ el, mert a sok költséggel és fáradsággal kiadott zsebkönyv anyagi és erkölcsi eredményeit csökkenti.

Testvérek, terjesszék a naptárt!

Vasutassors.

Január elsején reggel a keleti pályaudvaron egy vonat elütötte Tóth Ferenc 42 éves ott dolgozó napszámos munkástársunkat. A szerencsétlen bórdatörést szenvedett. A Rókusban ápolják.

KÜLFÖLD.

Szociális intézkedések az osztrák államvasutaknál. Az osztrák államvasutak alkalmazottai már évek óta sürgetik, hogy a nyugdíjba a lakbérösszeg is bevonassék. Az osztrák vasuti miniszterium december 18-án értesítette az érdekelteket, hogy a nyugdíjra vonatkozó kívánságaikat részben teljesíteni fegják. Ugyanis 1907 január 1-től kezdve az államvasuti alkalmazottak nyugdíjaztatásuk esetében nemcsak az utójára élvezett fizetésük, hanem a bécsi lakbérnek 40%-a után is fognak nyugdíjat huzni. Megjegyzendő még, hogy az osztrák államvasuti alkalmazottak bécsi lakbérére valamivel magasabb összegben van megállapítva, mint a magyar államvasutaknál a budapesti lakbér.

Az osztrák vasuti miniszter ezenkívül ugyancsak a napokban értesítette az államvasuti alkalmazottakat, hogy ezentul módot fog adni az összes kategóriájú alkalmazottaknak arra, hogy az anyagi érdekeiket érintő kérdésekben kívánságaikat formulázhassák. E célból *személyzeti bizottságokat* (választmányokat) alakítanak majd külön-külön a hivatalnokok, altisztek, szolgák és napi-bérések s e bizottságok szakvéleményt mondanak a hozzájuk utalt szociális kérdésekről és tolmácsolni fogják az érdekelte rangosztályok kebelében nyilvánult óhajokat és kívánságokat. E bizottságok most alakulnak meg.

Tessék a Mávnak és a többi magyar vasutaknak az osztrák példát utánozni!

asszony ott ólálkodott már a ház körül. Megmosták a halottat és visszafektették az ágyba.

— A lélekváltságot el kell huzatni. Be kell jelenteni a halottat a főtisztelendő urnál — mondta az öreg néni.

Kenderessy ur majd megbolondult. Honnan vegyen pénzt.

— Mi kell azért a lélekváltságot?

— Negyven krajcár.

— Annyi tán kerül.

— Nagy haranggal szebb volna.

— Az isten birja kifizetni a nagy harangot. Jó lesz a csengetyű is.

Csengett a lélekváltság, elcsengette a Kenderessy ur utolsó negyvenkrajcárját. A harangozó akkor este bevette. Egy liter bort adtak rajta a szövetségi boltban.

De most már hol vegyenek koporsót? Ágyastól, vagy így meztelen nem áshatják el a földbe. Aztán egy kis ceremónia is kell az öregnek. Valamikor vezető ember volt a városban az öreg ur. Mit mondanának, ha földusmódra temetnék?

Addig lótot-futott Kenderessy ur egy jóllelkű kollegájával, míg valami zsidó boltos megvásárolta őket. Adott érekkoporsót, ravatalt, gyertyákat, fészületet, szemfedőt. Mindössze egy háromszáz koronás váltót kellett aláírni. A koporsó fedelit megkapják akkor, mikor a váltót egy másik ur is aláírja, akinek nincs még lefoglalva a fizetése. Kenderessy ur mindenbe beleegyezett. Még akkor éjszaka ravatalra került az öreg Sándor bácsi és még hozzá milyen szép ravatalra. Olyan fényes Krisztus ragyogott a fejénél, olyan csillogó selyem volt a szemfedele, hogy no!

Kenderessy ur nyugodtan vacsorázott a

másik szobában. Az asszony jó kedvvel tett-vett. A gyerekek hangossan tanulgatták a leckét, a legkisebb a katekizmust:

— Avégre vagyunk a földön, hogy az istent megismerjük, őt szeressük, neki szolgáljunk és ekkép üdvözlünk.

Eddig már csak voltak, de mi lesz a koporsófedellel, a temetési költséggel? A zsidó adott koporsót hitelbe, a fedelit is ideadja, ha kerül bolond, aki aláírja még a Kenderessy ur váltóját. de mi lesz a pap-pal, a kántorral, a harangozóval.

Az öreg asszony elhozta a plebánia számláját. Ilyen temetés ennyibe, olyan temetés ilyen és olyan cerimóniával annyiba kerül. A temetés délután lesz, délből a nagy haranggal három verset huznak.

Kenderessy ur másnap nyakába vette a várost, a hivatalt. Ugy délfelé sikerült olyan kollegát fogni, aki egy rongyos aláírással megszerezte azt a koporsófedelelet, ami nélkül nem szoktak embert elásni. Ez is rendbe volt. Az öreg Sándor bácsi most még nyugodtabban pihenhetett a koporsóban. Van már fedele!

Kenderessy ur a sok lótas-futás után jó étvágygyal vacsorázott hideg felvágottat a halottas szoba melletti ebédlőben. Az asszony a gyerekeket csitította, mert a szomszéd átjött, bement a halotthoz és letérdelve imádkozott, vagy csak úgy mutatta. Egész életében haragudott az öreg Sándor bácsira, mert az aprójószágait mindig hazazavarta a kertből. Most hálát ad az égnek, hogy megszabadította ettől a kellemetlen embertől. Egyébként nagy uzsorás volt.

Harmadnap lett volna a temetés. Kenderessy urnak kerek ötven forint-ra lett volna szüksége, hogy a varrónót, papot, kántort,

harangozót, fiakkert, a sirásokat kifizethesse. Jókor reggel elment onnan hazulról. Várták — nem jött. A templomjáró vén asszony ott sóhajtozott:

— Mi lesz? A főtisztelendő ur haragszik, hogy még nem tudja, milyen temetést fizetünk, ő jöjjön-e, vagy a káplán is jó lesz. A harang se szólt még. Szegény öreg ur elkárhozik.

Tíz óra, de Kenderessy ur még most se jő. Valahol a banknál ácsorog. Tizenegy, még sincs. Megkerül délfelé. Már az arcáról leolvashatja akarki is, hogy egy krajcárja sincs. Hozzá még nem is káromkodhatik kedvére, mert a halottas szobában megint ott imádkozik az uzsorás szomszéd. Benéz a szobába, szemrehányó pillantást vet az öregre.

— Látja, édes apám mit tett velem?

A gyerekek egy sarokba huzódtak. Felöltöztette őket az édes anyjuk, alig mernek piszezni. A plebániájáról asszony jelentőseket sóhajtott. Kenderessy ur a végsőre szánja el magát. A távozó szomszédától kér kölcsön — száz percentre és — uram-fia! — kap is.

A gyerekek megint felvidulnak. Az asszony bánatos arccal, de bizonyos élénkséggel fogadja a halottlátogatatókat. A plebániára szaladgáló asszony eltűnik az uzsorapénzzel és a következő percekben felbug a nagy harang...

Kendnek harangoznak, Sándor bátya, nem fog már elkárhozni. Kendnek harangoznak, kendért imádkoznak, füstölnek, énekelnek, miséznek — száz percentre ebben a rettentés nyomorúságban.

A szentkoronások újabb árulása.

Becsapták a szamosvölgyieket.

Egyre azt hajtogatjuk, hogy a vasutasoknak a saját lábukon kell járni, ha haladni akarnak. Nincs szükség a politikai stréberek támogatására, se „nagyfejű” vasutasok vezérségére. Mert a politikusok csak becsapni akarják a vasutasokat, a nagyfejük pedig falnak viszik őket.

A szentkoronás szövetség ellen is a kifogásaink legtöbbje az volt mindig, hogy nem a vasutasok érdekeit szolgálja, hanem politikai ambíciók uszályhordozója és stréberek kapaszkodására szolgáló zsámoly. Továbbá, hogy olyan komisz a szervezete és a szelleme, hogy a nagyfejük kerültek minden bizottság és kerület élére, akiknek más az érdekük, mint a dolgozó vasutasok tizezeié és így vagy eszerbenhagyják a vasuti alkalmazottak nagy tömegét éppen akkor, amikor leginkább volna szükség céltudatos vezetésre, vagy éppenséggel elárulják és lábbal tiporják a kartársaknak legszentebb érdekeit.

Példa rá a villamos vasutasok sztrájkja, példa rá a déli vasutasok mozgalma és legutóbb a *Szamosvölgyi vasut* kinevezett alkalmazottaival szemben bizonyította be a szentkoronás szövetség, hogy kerékkötője minden igazságos mozgalomnak és tagjainak az érdekeit tudatos gonoszsággal hátráltatja és elárulja.

A szamosvölgyi vasut alkalmazottainak jórésze a Vasuti Munkások Szövetségének a tagjai. Ezek a testvéreink céltudatos, független és becsületes munkálkodást fejtenek ki, amelynek az eredményei nem maradhatnak el.

Az alkalmazottak másik részét azonban a Batthyány-huszároknak sikerült megnyergelniük, de ezek a kartársaink most a saját kárukon tapasztalják, hogy törbe csalták őket és bizalmukkal galád módon visszaéltek.

Kitetszik ez napnál fényesebben a következő levélvől, amelyet *Deésről* a szamosvölgyi egyik tisztviselője, a szentkoronás szövetség tagja küldött a *Magyar Vasutas* szerkesztőségének:

Alig pár hónapja, hogy a szentkoronás szövetség Deésen megalakította kerületét. Dobbal, sippal ment a szervezés munkája és sikerült is a sok ígérettel és szakavatott reklámmal elérni, hogy szép számmal csatlakoztak a Szamosvölgyi vasut kinevezettjei a szentkoronás szövetséghez. Elnökké *megrendelésre* egy magasállású tisztviselőt, *Aradi* Károly felügyelőt választották meg. Meglévén a kerület és az elnök, munkához kellett látni. Gyűlés gyűlést követett, folyt a szó, épültek a légvárok és nagynehezen megszületett a memorandum és ebben a munkában az oroszlanrész tagadhatatlanul *Aradi* urat illeti. A kirendelt elnök tekintélyét még növelte, hogy önmaga vállalkozott a memorandum benyújtására. És tényleg, keresve sem lehetett volna alkalmasabb embert találni erre, mint őt, aki hétrét görnyedve tud hajlongani. De ezer dolga között hónapokig nem ért rá a kidolgozott és a kerületi gyűlés által elfogadott memorandumot felterjeszteni.

Azonban a tagok megunták az örökös várakozást, rendkívüli közgyűlés összehívását kérték, amelyen *Aradi* ur kijelentette, hogy az ő általa szerkesztett és elfogadott memorandumot *semmi szín alatt sem terjeszti be az igazgatóságnak, mert ezzel rontana csak a személyzet helyzetén. Inkább visszavonhatatlanul lemond.*

Szolt, vette a ködmenét és ment, *de magával vitte a memorandumot is.*

És most mérlegeljünk! Mért nem nyújtotta be az elnök ur az emlékiratot: felsőbb utasításra, avagy saját akaratából, hogy felfelé dominálhasson? Erővel persona grata akar lenni? Akármelyik eset is forog fenn, egy pozitív ténnyel állunk szemben és ez az, hogy szembe helyezkedett a tagok és a kerületi gyűlés ama határozatával, hogy a kidolgozott memorandumot fel kell terjeszteni.

A szamosvölgyi vasutasok az elnökük jóvoltából bizony utolsók maradhatnak a fizetést és a bánásmódot illetően, de első helyen állanak a kötelességek teljesítésében és a szolgálati megterheltségben.

A deési kerület ezután az erkölcsi verezés után nem igen állhat fenn továbbra is. December 7-re gyűlést hívott össze a kerület, hogy új memorandumot dolgozzon ki és azt beterjessze, *de a tagok nem jelentek meg határozatképes számmal.*

Szerteszéledtek, az öntudatosabb része már belépett a vasuti munkások országos szövetségének deési csoportjába, miután meggyőződtek arról, hogy ők is kizsákmányolt proletárok és ha szellemileg képzetebbek is, annál jobban érezhetik a kizsákmányolás terhét.

Eddig a levél. Tartalma alkalmas arra, hogy csak növelje azt a megvetést és ellenszenvet, amit minden becsületes és józan vasutas a szentkoronás szövetség áruló működésével szemben érez. A cserbenhagyott szamosvölgyi testvérekkel velük érzünk és és úgy lapunk, mint a Vasuti Munkások Országos Szövetsége szeretetteljes készséggel támogatja őket az árulás következményeinek az elhárításánál.

Ezután a becsapás után amugy is öngyilkosságot követnének el a szamosvölgyi vasutnál alkalmazott kartársak, ha továbbra is fentartanak a szentkoronás-kerületet, amelyről kiderült, hogy nem egyéb gonosz csapdánál. Lépjenek be egytől-egyig a Vasuti Munkások Szövetségének deési helyi csoportjába és a keserves tapasztalatokon okulva, dolgozzanak velünk független, nagyuri vezetés nélkül, de becsületesen és céltudatosan!

SZÖVETSÉGI ÜGYEK.

A Vasuti Munkások Országos Szövetségének hivatalos közleményei.

A szövetség központjának telefonszáma 76-01.

Felhívás. Az összes csoportok vezetését kérjük, hogy a csoportok közgyűléseinek napját a központi vezetéssel minél hamarabb tudassák.

A napokban szétküldött körleveleket szíves figyelmükbe ajánljuk. Együttal kérjük a Budapestben tartandó szövetségi közgyűlésre kiküldötteknek neveit és lakását velünk tudatni. Az egyes csoportok új vezetősége a titkárságnál haladéktalanul bejelentendő.

Végül kérjük, hogy a december 31-én szétküldött kérdőíveket minél előbb pontosan kitöltve szíveskedjenek visszaküldeni. Amely csoport illet nem kapott volna, az forduljon a titkársághoz.

A helyi csoportok közleményei.

A gépgyári helyi csoport 1907 január 13-án, d. e. 9 órakor tartja rendes évi közgyűlését. Miután külön meghívót nem küldünk, ezután kérjük a tagtársak pontos megjelenését. Egyben tudomására adjuk tagtársainknak, hogy az új helyiségünk Új-Kálvária-tér és Orczy-ut sarkán levő vendéglőben van. Ugyanott lesz a közgyűlés is.

Budapest. Az istvántelki helyi csoport vezetésége egy *csavarmenet-kiszámítási tanfolyamot* rendez. E célból felszólítja mindazokat az istvántelki munkástársakat, akik a tanfolyamot hallgatni kívánják, a helyi csoport vezetéségénél jelentkezni szíveskedjenek.

Az istvántelki helyi csoport ifjúságát kérjük, hogy a megalakítandó állandó vigalmi bizottsági értekezleten, 1907 január 6-án, d. e. 9 órakor, a Krausz-féle vendéglőben minél számosabban megjelenni szíveskedjenek.

A debreceni helyi csoport 1907 január 20-án, d. u. 2 órakor, az Otthon-kávéház disztermében tartja rendes évi közgyűlését az alapszabályszerű napirenddel. Tekintettel erre, kívánatos, hogy a tagtársak minél tömegesebben jelenjenek meg.

Az újvidéki helyi csoport 1907 január hó 6-án, vasárnap este tartja meg közgyűlését és nem, mint jelezve volt, január hó 4-én.

A brassói helyi csoport 1907 január hó 13-án tartja évi rendes közgyűlését.

A ceglédi helyi csoport 1907 január hó 5-én, este 7 órakor tartja évi közgyűlését a Kaszás-féle vendéglőben.

A péceli helyi csoport 1907 január 13-án, d. u. 3 órakor tartja évi rendes közgyűlését az alapszabályszerű napirenddel, még pedig Hunyady János-utca 645. szám alatti új helyiségében. Ugyanitt tartatnak január 1-től kezdve az összes összejövetelek is.

A kaposvári helyi csoport 1907 január hó 13-án tartja évi rendes közgyűlését a Sánta-féle vendéglőben (Meggyes-utca 40). Tömeges megjelenést kér a vezetőség.

A verseci helyi csoport 1907 január 20-án, d. u. 2 órakor tartja évi rendes közgyűlését az alapszabályszerű napirenddel.

A mezőtúri helyi csoport 1907. évi december hó 23-án tartott rendkívüli közgyűlésén elnökül Kis Lászlót, pénztárnokul Szabó Józsefet, jegyzőnek Molnár Sándort, ellenőröknek Nagy Lajost és Pap Imrét, bizalmiférfiaknak Biró Sándort és Sam Sándort választották meg.

A szegedi helyi csoport 1907 január 1-től egyleti helyiségét a Japán-kávéházba, Kossuth Lajos-sugárut 1. szám alá helyezte át.

A székesfehérvári helyi csoport 1907 január hó 6-án, d. e. 9¹/₂ órakor tartja rendes évi közgyűlését. A tagtársak felkérletnek, hogy teljes számban jelenjenek meg. A közgyűlést a József-utca 14. szám alatti egyleti helyiségben tartjuk meg.

A nagyszebeni helyi csoport helyisége a folyton szaporodó tagok számára már oly szűknek bizonyult, hogy a vezetőség indítatva érzi magát a helyiséget január 1-től Farkas-utca 7. szám alá áthelyezni. Január 6-án rendes havi taggyűlés lesz.

A kolozsvári helyi csoport 1907 január 19-én vita-estélyt rendez. A reá következő napon, 20-án rendes évi közgyűlését tartja, melyre a tagokat tisztelettel meghívja a vezetőség.

Beszámolók.

Az abonyi befizetőhely 1906 december 22-én alakult meg. A gyűlés elnöke Tóth József, jegyzője Hollósi Bálint volt, míg a központot Garai Armin képviselte. A gyűlés a csatlakozást egyhangulag kimondotta és bizalmiférfiakul Jostva Andrást és id. Bugyi Mihályt választották meg.

Munkások!

Saját lapotok, a

NÉPSZAVA

érdekében agitáljatok mindenfelé!

Követeljétek mindenütt, ahol megfordultok!

Egy év munkája.

(Folytatás.)

A következőkben folytatjuk a kivonatos beszámolót szervezetünk múlt évi működéséről:

Junius

A kocsitisztítók szervezése.

Betegsegélyzőpénztári közgyűlés. Szentkoronások leszavazzák a munkásküldöttek minden hasznos és célszerű indítványát.

1-én: Temesvárott nagy szervezkedő gyűlés.

7-én: Alakuló-gyűlés Ceglédén, Érsekújváron, Székesfehérváron.

Pályafentartási, raktári, szertári és állomás-munkások küldöttsége *Szterényi* államtitkárnak átnyújtotta kívánságait. *Szterényi* megígérte, hogy megteszi, amit a pénzügyi helyzet megenged, de mindent ezen a földön nem lehet elérni.

14-én: Szövetségünk beadványt intézett az elnökgazgatóhoz a fegyelmi bíróság és évi szabadság ügyében. Igéretet kaptunk, egyebet nem.

Alakuló-gyűlések: Kolozsvar, Dombóvár, Kaposvár, Gyulafehérvár.

22-én: Vasuti és Hajózási Klub közzéteszi pragmatikatervezetét.

Alakuló-gyűlések: Szombathely, Nyiregyháza, Mitrovica, Nagybecskerek, Eszék, Szeged, Békéscsaba, Versec. *Miskolc*, Pécel, Mezőtur, Gyoma, Munkács, Orosháza, Pozsony.

Vonatkisérők, kocsivizsgálók és vizsgálólakatosok mozgalma. Fűtők szervezkedése.

26-án: Nagyváradon 24 raktári munkás sztrájkba lépett munkaidő megrövidítése végett.

Temesváron 110 pályamunkás beszüntette a munkát béremelés kiküzdése céljából. Békés egyezség.

25—28-ig: *Milanói nemzetközi vasutaskongresszus*. Magyarországi szervezett vasutasokat *Pfeifer Sándor* képviselte.

Julius

Alakuló-gyűlések: Nagykároly, Turóc-Szt. Miklós, Félégyháza, Istvántelek, Lugos, Nyiregyháza, Fiume, Királyhida, Bród, Orsova, Bpest déli, Kecskemét, Nagyszeben, Nyitra.

9-én: Vonatkisérők országos értekezlete. *Müller János* szakosztályvezető lesz *Novelly* helyett.

23-án: *Lengyel Zoltán* képviselő denunciója beszéde a képviselőházban.

Augusztus.

5-én: Hatalmas tiltakozó-gyűlés *Lengyel Zoltán* mesterkedései ellen a fővárosban. A vidék számos városában is tartattak tiltakozó-gyűlések.

Leményi Pap Gábor érsekújvári műhelyfőnök rendszabályozza ottani helyicsoportunk vezetését. Tökre akarja tenni szervezetünket. Erélyes ellenállás eredménye: *Pap* Gábor elhelyezése és a rendszabályozott munkástársak visszahelyezése. *Antal Ferenc* tagtársat, a érsekújvári helyicsoport volt elnökét, az istvántelki főműhelybe helyezik át.

Alakuló-gyűlések: Bpest északi h. cs., Nagykároly, Szatmár-Németi, Lelle, Ruttká, Kisvárd, Rákospuszta, Újvidék.

10-én: *Világhy Antal* szervező-bizottsági tag halála.

Arad-ecsanádi vasút alkalmazottainak szervezkedése.

25-én: Déli vasutasok országos értekezlete. Emlékirat elfogadása.

Zágrábban országos értekezlet. Horvát testvéreink buzgó agitációt fejtenek ki.

September.

Kossuth Ferenc kereskedelmi miniszter rendelete az „izgatók” ellen. A fegyelmi bíróság tervét kiheréli.

7—8-án éjjel: Villamosok szervezkedő gyűlése.

Alakuló-gyűlések: Siófok, Zombor, Báránd, Lepsény.

8-án: Mázolók, fényezők, betüirők országos értekezlete, 17 műhely 47 küldöttel képviselve. Cél: akkord-árak rendezése.

16-án: Déli vasutasok küldöttség átadja az emlékiratot az üzletigazgatóságnak.

28-án: Szentkoronások fizetésrendezési terveze. *Munkásoknak 600 korona évi fizetést szánnak.*

Pályaszerelők országos értekezlete, 150 kiküldött az emlékiratot tárgyalja és elfogadja.

Miskolci szentkoronások a Munkásszövetség tagjainak rendszabályozását kéri.

Október.

Szentkoronások szövetség átirata a fizetésrendezés és pragmatika érdekében való vállvetett működésre.

Alakuló-gyűlések: Budapest—Ferenváros, Gyékényes, Tövis, Kolozsvar, Sumony, Bpest keleti.

12-én: *Gyomai* pályamunkások bérlevonás következtében sztrájkba léptek. Küldöttség járt *Kossuthnál*, aki azt felelte, hogy a Dunából vegyen-e pénzt. *Ludvigh* a küldöttségnek biztató választ adott. A bérlevonást megsemmisítették, mire a sztrájk megszűnt.

14-én: Országos vezetőségi ülés általános emlékirat tárgyalására. Jelen volt a központi vezetőség és 56 helyicsoportból 96 vezetőségi tag.

21-én: Deesen a szamosvölgyiek emlékiratot készítenek.

Déli vasuti munkások nyugbérének rendezése.

26-án: a fővárosban kitör a villamos-sztrájk.

28-án: *Batthyány Tivadar* árulása.

Szervezett vasuti munkások támogatják a sztrájkolókat.

31-én: A villamos-sztrájk letörik. A villamosok kilépnek a szentkoronások szövetségből. Óriási elkeseredés *Batthyány* hitszegésén.

November.

Batthyány államesinja. Turesányit, Brenert, Landlert stb. rendszabályozzák.

Déli vasutasok mozgolódása. Az üzletigazgatóság „megnyugtató” rendelete, hogy az emlékiratot „tanulmányozzák”.

Székesfehérvárott országos déli vasutas értekezlet.

9-én: Vonatkisérők szövetségének megalakulása. Munkásszövetséget *Fellner* másod-elnök képviseli és nagy hatást ér el bátor felszólalásával.

Ludvigh rendelete a szabadság korlátozásáról.

A horvát alapszabályok jóváhagyása. Országos alakuló-gyűlés *Zágrábban* 25-én.

9-én: Nagy emlékirat átadása *Kossuthnak*, *Szterényinek* és *Ludvighnak*.

25-én: Temesvárott délvidéki vasutasok gyűlése.

Alakuló-gyűlések: Máv. gépgyár, Kíspeszt.

December.

2-án: Tizenkilenc gyűlés tiltakozik a bal- és betegsegélyző-reform ellen és követeli az általános választójogot.

Magyar Vasutas Naptár I. évfolyamának kiadása.

Román szaklap érdekében agitáció.

Béremelés Istvántelki napibéreseknél.

Bérendezés a kocsitisztítóknál.

Szentkoronások közgyűlésen *Batthyány* Szegeden győzött.

SZERVEZETI ÜGYEK.

Az újév alkalmával számtalan üdvözlő levél érkezett hozzánk, úgy a helyi csoportok, mint egyes barátaink részéről.

Ezúton mondunk köszönetet szíves figyelmükért mindazon barátainknak, akik bennünket levélileg üdvözöltek.

A Magyar Vasutas szerkesztősége.

A Magyar Vasutas-naptárt elküldtük nagyobb számban oda, ahol csoportosan vannak tagtársaink. Meg vagyunk győződve, hogy testvéreink nem csak a küldött példányokat fogják egytől-egyig eladni, hanem utána rendelnek haladéktalanul még naptá-

ratat, mert a szervezet becsülete kívánja meg, hogy ez a vállalkozása is eredményteljesen záruljon.

Akik egyes példányokat rendelnek, azok természetesen utólagos fizetésre nem kaphatják, hiszen az elszámolás és nyilvántartás óriási munkába és felesleges költségbe kerülnek. Kérjük ezeket a testvéreinket, hogy küldjék be az egy koronát és azután menten megkapják a naptárt.

Tisztelettel a kiadóhivatal.

Felhívás a zólyomi vasuti munkásokhoz! *Vasutasok! Testvérek!* Magyarország összes vasuti munkásai felismerték már azt a hatalmas erőt, amely a szervezkedésben megnyilvánul. Magyarországnak több mint huszezernyi vasuti munkássága, szívében a tette sarkaló forradalmi tüzzel, diadalmasan halad előre, a szervezkedés útjain.

Tihozzátok is kell, hogy elhatoljon ennek az eszmének az igazsága!

Ti sem zárkózhattok el attól a küzdelemtől, amelyet a vasuti munkásság tizezei vívnak a szebb jövőért!

Január hó 6-án délután 3 órakor nyilvános vasutas-gyűlést tartunk.

Jelenjete meg valamennyien ezen a gyűlésen, amely a ti együttérzéstekről lesz hivatva dönteni.

Testvéri üdvözléssel az egybehívók.

A mi halottunk. A kolozsvári helyicsoporthoz egyik lelkes tagja, *Ráday Pál* máv gépkészítő hosszú betegsége után december 29-én elhalt.

Temetése december 31-én ment végbe az „Összhang” dal- és zenekar közreműködésével. Az elhunytat neje és két leánya gyászolja.

Emlékét kegyelettel őrzik a szervezett vasuti munkásság.

LEVELEZÉS.

Kecskemét, Máriaváros. (*Felöltetek oktatása.*) *Müller Ferenc* pályafelügyező urat itt figyelmeztetjük, hogy a munkások amugy is kevés jogait ne nyirbálgassa. Ugyanis ha beteg-bárcát kérnek, azt mondja, hogy most nincsen. Hogyha a beteg-bárcát kiadja, akkor pedig a jegyet is megtagadja, úgy hogy ha valamelyik munkás szombaton haza akar menni a családjához, kénytelen a saját költségén utazni. A nyolc napi szabadságról meg éppen nem akar tudni. Kérjük, olvassa el a hivatalos lap 1905. évi szeptember 4-iki 39-ik számát, vagy pedig a hivatalos lap 1906. január 6-iki 1-ső számát, vagy pedig a Magyar Vasutas 1906. évi 48-ik számát.

Arad. (*Kocsitisztítók helyzete.*) A fűtőházi napidíjasok megkapták a 2 korona napidíjat, de a kocsitisztítóknak megmaradt a 90 krajcár. Érdeklődtek szegények utána, hogy ők vajjon megkapják-e, azt a teletet kapták, hogy majd ha három évet eltöltenek a fűtőházban és nem a kocsitisztítóknál. Az ő helyzetük tehát a legkomisszabbak közé tartozik.

Reggel félhat órától este 10 óráig dolgoznak. Ez 16 és fél óra. Ők, szegények, valóságos rabszolgák. Van itt egy firma, aki olyan véleményt ad a fűtőházi főnököknek, hogy ők kibírhadják a hosszú munkaidőt, mivel egyik vonat érkezésétől a másikig nem csinálnak semmit. Hát ez nem igaz, mert letétkocsikat takarítanak, míg az a hajesár, aki árulkodik, tényleg nem csinál semmit. Ha a jövőben így viselkedik, majd az ő napimunkáját is felsoroljuk, egyelőre még a nevét nem említjük.

Kistelek. (*A borralaló.*) Van ennek az állomásnak egy rettenetes pénzsóvár raktárnoka, *Novák Gábor*. November 30-án egy nagyobb vadásztársaság jó csomó pakja érkezett. A raktárnok ur odadirigálta a málházót 5-öd magával. Mikor ezek elvégezték a kipakolást, *Novák* ur kapott 20 korona borralalót, melyből kegyeskedett minden egyes munkásnak 80 fillért adni, tehát összesen 4 koronát. A többi megtartotta. Ugyan édes *Novák* uram, adjon nekünk iga-

feleletet, kit illet ez a borraivaló, azt-e, aki a csipőre tett kezekkel kiabál, vagy azt, aki homlokizzadva dolgozik barom módra? A mi nézetünk az, hogy önnek semmi köze hozzá és kérjük a főnök urat, sziveskedjék megóvni az ily kapzsi embertől a munkások érdekét.

Nagybecskerek. (A mozdonyfelvigyázó ur beteg.) Heinrich József a nagybecskereki fűtőház mozdonyfelvigyázójáról szól az ének. A fentnevezett ur nagyon nagy ellensége a mi szövetségünknek. Ahol csak teheti, ott érezteti a fűtőházi munkástársainkkal a basáskodását, hogy milyen hatalmas ő. És akkor azt szokta megjegyezni, hogy most mehet a „nyomorult” szövetséghez panaszkodni.

Azt a megjegyzést akkor szokta tenni, hogyha például valamelyik munkástársunkat összehordja vagy megbünteti. De ez nem elég, hanem a műhelyi munkásokkal is érezteti hatalmát.

Ő ugyan már megjárta egy párszor, hogy mikor a műhelybe jött és ott parancsolni akart, hogy azt felelték neki, ha parancsolni akar, menjen a fűtőházba, mert itt nem ismerik, hogy kicsoda, micsoda az ur. De ugylátszik, hogy ez nem nagyon zsenirozza a tisztelt mozdonyvezető urat az ő parancsoló mániájában. De ha egyhamar nem gyógyulna ki a parancsoló betegségből vagy ha felsőbb helyről ezt nem magyarázzák meg, hogy neki nincs parancsolni valója a műhelyben, akkor talán a műhelyi munkások majd kigyógyítják.

Heinrich ur máskülönben nagyon buzgó ember, ahol nem kell. Ami az ő szolgálatát illeti, azzal nem sokat szeret törődni, de annál jobban szereti a vonalra kiküldött műhelyi lakatosokat ellenőrizni, hogy miképpen és hogyan dolgoznak, amihez neki semmi köze.

Heinrich ur nagyon is jól érti a „jót” a „hasznossal” összekötni, amit persze mindig vastag szivarokat, aprópénzecske hoz. Ha a műhelyből egy mozdony például 10—15-én, azaz a hónap elsőfelében kijön, azt úgy birja ő intézni, hogy ez a mozdony 25-éig be ne legyen osztva szolgálatba, mert hát neki ezért jár 6 korona jutalék és azt a világért sem szabad elveszíteni, ha mindjárt ezáltal a műhelynek nincs is munkája.

Zágráb. (A beteg pályamester és az egészséges orvos). E hó 18-án megkérdezték a pályamestertől, hogy van-e tudomása, hogy Herlics munkástársunk beteg? Az apja őt e hó 15-én betegnek jelentette az orvosnál, aki nem akart a Herlics lakására kimenni, meggyőződni és nem is vezette be betegnek!

A pályamester durván rátámadt a kérdezőre e szavakkal: Miért törődik maga mással? Miköze hozzá, hogy valaki el van-e fogadva betegnek, vagy sem? Magának legyen gondja magára és ne izgassa a többi munkásokat. Vagy talán azt hiszi, hogy én félek a maguk piszkos lapjuktól? — Sőt, még büszke leszek, hogyha betesznek a lapba.

Munkástársunk erre azt kérdezte, hogy hajlandó-e tanuk előtt is így beszélni? És tényleg két szövetségi tag jelenlétében felszólította, hogy vonja vissza a lapunkról mondott gyalázó kifejezéseit, de ő megismételte, ami azt jelenti, hogy a pályamester ur vagy beteg, vagy bolond.

Dr. Singer pályaosz, mikor ismételt tudomást kapott társunk beteg voltáról és mivel a közeli faluban lakik, nem látogatta meg. Fél a cipőit besározni, vagy restelte a munkáslakást felkeresni még betegség esetén is?

Nagyon jellemző a pályaosz ur humanitására.

Zágráb. (A szervezkedés munkája.) Zágrábról írják: Zimonyban és Indián szépen folyik a szervezkedés munkája. A napokban mindkét helyen összejövetelt tartottak a munkástársak. A vidékről vagy 40—50-en jöttek össze.

Győry munkástársunk elsősorban megmagyarázta a szervezkedés szükségességét, is-

mertette a készülő balesetbiztosítási és sztrájk törvényt. Az előadást késő éjjelig a legnagyobb figyelemmel és tetszéssel hallgatták munkástársaink.

December hó 23-án Rajic-ra Juric váltóór tagtársunk nyilvános gyűlést hívott egybe. Zágrábról lement Győry és Zsivics munkástársunk. A gyűlés a legnagyobb rendben folyt le, a jelenlévő jegyző a legmesszebbmenő támogatást ígért munkástársainknak. 45—50 munkás belépett a szövetségünkbe, de bizalmi férfi vagy bizottsági tag választására nem került a sor, mert az állomási előjáró úgy az egybehívónak, mint aleendő bizalmi embernek megtagadta a 2 órás szabadságot.

Győry és Zsivics munkástársak a gyűlés után felkeresték az állomási előjárót és kérték, hogy a jövőben ne tegye, hogy megakadályozza a munkásoknak a mozgalmát a jobb megélhetésért, mert mi nem vagyunk sem anarchisták, sem bujtogatók. Az előjáró megígérte, hogy nem csak nem akadályozza a mozgalmat, hanem támogatni fogja.

Január hó 13-án Jasenovacon nyilvános gyűlés lesz.

Temesvár. (A szertárfőnök ur.) A temesvári szertárban a főnök ur becses neve Littke György, aki annyit ért a szertár vezetéséhez, mint a favágó a püspökséghez. Mi nem csodálkozunk rajta, mert még nem oly régen a temesvári műhelyben szegény dijnokoska volt. Egyszerre az isten felvitte a dolgát és szertárfőnök lett. Ez az ember szekirozza, gorombáskodik és még kenyérvessztéssel fenyegeti a szertárfelvigyázókat és lealacsonyítja őket. Azon igyekszik, hogy munkásait távoldtarta a szervezettől, Szövetségünkötől, ami persze nem sikerül neki, mert a munkások már nem ülnek fel az ijesztgetéseknek.

Mi felszólítjuk a szertárfőnököcskét, hogy hagyjon fel ezzel és inkább azzal törődjék, hogy a szertárban megfelelő anyag legyen. Mert nagy az anyagihiány a szertárban a fa és szénben, mióta ő a főnök. És vegye tudomásul, hogy nem 30 szervezett munkással van dolga Temesváron, hanem ezernél is többel, akik meg fogják neki mutatni, hogy a szertárfelvigyázók és a munkások éppen olyan hus és vérből való emberek, mint ő.

Temesvár. (Podgyászchordárok helyzete.) A temesvári podgyászchordárok helyzete már türehetetlen. Ezeknek 1 korona díjuk van naponta és van nap, amelyen keresnek valamit, van nap, amelyen semmit. Van az állomáson két asszony mint takarítónő és egy mint főtakarítónő, de hogy ki a főtakarítónő, azt nem tudjuk, és azt sem tudjuk, hogy ki kapja annak a díját, de azt tudjuk, hogy az a két asszony, ahelyett, hogy az állomás perronját és csarnokát seperné és takarítaná, hát fent az állomásfőnökné önagságánál takarít és addig odalent, nap-nap után a podgyászchordároknak kell a perront és csarnokot seperni és takarítani, amiért nem kap semmit.

A nyolc napi szabadságot is nagyon szépen élvezik. A szabadságról náluk szó sincs és nem elég, hogy azt nem kapják, hanem ha valamelyiknek szabad- vagy pihenő napja van és hazulról távozik, nem díjazza neki az időt. Felhívjuk és kérjük az állomásfőnök urat, hogy úgy a takarítás, mint a szabadság ügyét orvosolja.

Erosi. (Nagyképűslődő butaság.) Van itt minálunk az ercsi állomáson egy szentkőronás atyafi, aki valamikor Herz névre hallgatott, de mióta pályafelvigyázó, Házai István lett belőle. Ez a szerencsétlen fráter a munkásokkal durván bánik. Nincs az a bakakáplár, aki pirulás nélkül végig tudná hallgatni az ő trágárságait. Elmondja, hogy a szervezett munkások vezetőfőrfiai elősdiék, munkásfilléreken gazdagszanak és a saját szemétjét másokra akarja ruházni.

Jellemző, hogy ez a honhazafi csak úgy adott munkát a nála dolgozni akaró munkásoknak, hogy hogy ha reggel 4 órakor trágáztak, fejtek, vizet vagy kerti munkát végeztek. Előnyben részesülnek nála azok, akik neki a konyhára szükséges élelmiszereket behordják.

Van ennek az alaknak egy hasonszőrű társa, az uradalmi cérna-vasutmunka vezetője, aki agyonütéssel, meg agyonlövéléssel fenyegeti a nálánál jóval józanabb, szervezkedni akaró munkásokat. Az ilyen talpnyaló alak nem gondol arra, hogy a Nagy Bálint névre hallgató senkibe a szervezett munkás még a lába kapcáját sem törli.

INNEN-ONNAN.

+ **A magyar államvasutak bajai.** Sok szó esik mostanság a Máv. bajairól. Késések, szerencsétlenségek napirenden vannak. A kereskedők meg a gyárosok vagonhiányról panaszkodnak, ami a már mind általánosabbá váló szénhiánynak is az okozója. Az áruk napokon, heteken keresztül hevernek az állomásokon, mert nincsenek waggonok, amelyekkel el lehetne szállítani azokat. Ezekhez járul még a személyzet elégtelensége. Ott állunk már tehát, hogy az államvasutak nem tudnak megfelelni a rendeltetésüknek és ennél fogva nem is tudják a rendes forgalmat lebonyolítani. Az egész üzemberendezés elégtelen és hiányos. Ma is még minden úgy van, ahogy építették. Kevés a vágány, a raktárak, az állomások, a fűtőházak nem elegendők a normális forgalom közvetítésére.

A „B. N.” most szénhiányról és ezzel kapcsolatosan a szénzállítás körül való panamáról ír. A közleményt azzal vezeti be, hogy az államvasutak horribilis szén-szükséglete nincs biztosítva, a legszükségesebb széntartalék hiányzik és amikor az üzem ellátása érdekében az államvasutak kénytelenek olyan áron szénét szerezni, ahogy éppen lehet, milliókat herdelnek el az ország pénzéből, az adófizető polgárok vagyonából.

Vörös László akkori kereskedelemügyi miniszter a régi feltételek mellett ujitotta meg a magyarországi szénbányákkal a szénzállítási szerződéseket. A szerződések egyik pontja kimondja, hogy amennyiben a szénbányák saját hibájukból nem teljesítenek szerződéses köteleességeiket, az államvasutak jogosítva vannak a szükséges szénmennyiséget bárhol, piaci áron, a szerződött szénbányák terhére beszerezni. A szénbányák már most — a vagonhiányba kapaszkodva — nem teljesítik szerződéses szállítási kötelezettségeiket és az államvasutak kénytelenek beszükségleteiket a Guttmann-égnél beszerezni, amelynek Galiciában hatalmas szénbányái vannak. A szénbányák nem tudják köteleességüket teljesíteni, de a következményeket nem ők viselik. A költségek, amelyek milliókra rugnak, nem a szénbányákat, hanem a magyar államot terhelik.

+ **Vasúti katasztrófák a külföldön.** Londonból jelentik, hogy a legújabb megállapítások szerint Angolországban az Eliot mellett történt vasúti szerencsétlenség alkalmával 22 személy vesztette életét. Black, az alsóház tagja, aki a Dundee melletti vasúti szerencsétlenség alkalmával mindkét lábát eltörte, meghalt.

Az ottersbergi katasztrófáról a következő részleteket jelentik: A kettévágott tehervonat marhakkal megrakott vonata teljesen szétforgácsolódott. Szakértők azt állítják, hogy csak a kocsik erős szervezetének volt köszönhető, hogy az utasokat nem érte nagyobb baj és a veszedelem ugyszólván csak a gyorsvonat első részére szorítkozott, amelyben a vasúti személyzethez tartozók ültek. A téli hidegben rémülten kirohanó utasokat akiknek a pusztai ijedtségen kívül nem igen történt más bajuk, az ottersbergi pályaudvar helyiségeiben helyezték el és később különvonattal Brémába vitték. Köztük volt egy utas, akit az összeütközés után félórával mély álomból kellett felébreszteni és ekkor szemeit megdörzsölve, boszusan kérdezte, hogy miért zavarják? Nagy részvétet kelt egy postahivatalnok halála, ki ezen a vonaton első szolgálati útját tette meg. A sebesült marhák kiszállításánál vérfagyasztó bögés reszkettette meg a levegőt.

Bonnból írják lapunknak, hogy a bécs—ostendei gyorsvonat Brühl közelében összeütközött egy tehervonattal. Egy fékező életét

vesztette, az utasok közül senki sem sebesült meg.

Washingtonból jelentik, hogy a Baltimore and Ohio vasutnak onnan három kilométernyire fekvő Terracotta állomásán tegnap este egy személyvonat összeütközött egy tehervonattal. A halottak száma 38, a sebesülteké 50. Az utolsó két kocsit ötven utasa közül csak három menekült meg, a többiek vagy életüket veszítették, vagy többé-kevésbé súlyosan megsebesültek.

+ **Megőrült vasuti tiszt.** Berlinből jelentik: Mühlheimban (a Rajna mellett) a vasútállomáson egy forgalmi tiszt hirtelen megőrült, megtámadta a személyvonattal elutazni készülőket, nem engedte őket a vonatra felszállani és revolverrel lövöldözött az utasokra, akik közül néhányat megsebesített. Nagynehezen sikerült a szerencsétlen vasuti tisztet ártalmatlanná tenni.

+ **A közforgalom számokban.** Az ország közállapotairól és a kormány működéséről szóló ideai kormányjelentés a közforgalomról részletesen beszámol. Olvasóink érdeklődésére igényt tarthatnak a következő számok:

A vasutügy fokozatos fejlődést mutat. Az államvasutak vonalain 1905-ben nagyobb mérvű beruházások történtek s az államvasutak igazgatásának újjászervezése tárgyában a tanulmányok folyamatban vannak. 1905-ben csak egy vasuton vezettek be motorforgalmat, a budapest-lajsmizse-kecskeméti vonalon. 1905. év végén az üzletben állott közforgalmu vasutak hossza 18.180,6 kilométer volt, az ez évi szaporodás 3658 kilométer. Ebből a magyar államvasutaké 42 százalék. Ebben az évben szünetelven a törvényhozás, új helyi vasutak engedélyezése nem történt, azonban több kormányzati intézkedés történt a helyi érdekű vasutak rendezésére és a hálózat fejlesztésére, aminek következtében 1905-ben 293,1 kilométert tevő helyi érdekű vasut létesült, az 1905. folyamán 963,2 kilométer hosszú új vonalak közigazgatási bejárata vétetett foganatba.

Vasutaink járműállománya 1905-ben 3152 mozdony, 2620 szerkocsi, 6661 személykocsi, 72.579 teherkocsi és 269 postakocsi volt. A szállított személyek száma 86,5 milliót tett, ebből 69,4 millió a III-ik, a II-ik osztályban 14,0 millió s az első osztályban egy millió polgári egyén utazott. A vasutvonalakon mozgott összes vonatok száma 1.782.079 volt. Vasutaink összes beruházási tőkéje 3.540.549.959 korona.

A teherforgalom 1905-ben 51,9 millió tonnát tett ki, 736 ezer tonnával kevesebbet, mint 1904-ben. Vasutaink összes bevételei 330,7 millió koronára rugtak, 21,5 koronával többre, mint az előző évben; a kiadás 183,7 millió volt, összes vasutaink 147,0 millió korona felesleggel zárták az 1905-diki üzleti évet. A vasutakon az összes alkalmazottak száma 98.213, s a lefolyt évben 76 utast, 219 vasuti alkalmazottat és 308 idegen személyt ért baleset.

A belvízi hajóadás tekintetében következő adatok állnak rendelkezésünkre. Hajózható belvízi utaink hossza 3095 kilométer s a szállított személyek száma 1.905.794 volt.

A magyar kereskedelmi tengerészet hajóállománya 1905-ben 95 gőzösből és 382 vitorlásból állott, tengerpartunk összes kikötőibe 30.521 hajó érkezett, ebből 27.528 rakományval, a többi üresen. A fiumei kikötőbe 4612 gőzös és 306 vitorlás érkezett. Kereskedelmi tengerészeti forgalmunk 1,4 millió tonnára emelkedett. A kereskedelmi minisztériumban véglegesen kidolgozták a budapesti kereskedelmi és ipari kikötő s az azzal kapcsolatos vasuti rendező és teherpályaudvarok építésének tervét.

Posta- és távirda-intézményünk 1905-ben kedvezően fejlődött. A postahivatalok száma 5309 volt. A levél-posta forgalom hatalmas növekedését a következő számok mutatják, az összes küldemények száma 638,3 millió volt. Ebben benne vannak a hírlapok is, amelyek száma 163,4 millió darab. Egy-egy lakosra 31,51 levélpostai s 8,06 hírlap-küldemény esik. Budapesten egy-egy lakosra 93,7 levél. Kolozsmegyében egy-egy lakosra 6,7. A külfölddel folytatott levélpostai forgalmunk tulnyomó része Ausztriára esik.

Ausztriából 14,7 millió hírlapot hoztunk be, kivittünk 4,3 millió darabot, a külföldre küldött szállítmányok 66,2 százaléka Ausztriára esik.

A postai forgalomba volt küldemények összes súlya 101,6 millió kilogramm volt, értéke pedig 5425 millió korona. A postautalványok és utánvételek forgalma 23,8 millió darabot tett ki 1312,4 millió korona értékben.

A távirdahivatalok összes száma 3813 volt, a távirdahálózat vonalainak hossza 23.719 kilométer, huzalainak hossza 128.315 kilométer, a távirdaforgalom 17.759.447 darabra rugott.

A távbeszélő-hálózat összes vonalhossza 21.768 kilométer, huzalhossza 190.962 km., a hivatalok száma 1111, az állomások száma 30.002, az interurban távbeszélőn tiszta magyar forgalomban közönséges beszélgetések száma 357.909, sürgős beszélgetéseké 2987, Béccsel 12.359 sürgős és 125.486 beszélgetés váltottott, ebből Budapestre a Bécs felé váltott beszélgetésekből 80,43%, a Bécs felől váltott beszélgetésekből 75,62% esik. Berlinben 139.890 innen kiindult és 111.437 ott kezdett beszélgetés váltottott. A tiszta magyar forgalomban legtöbb beszélgetéssel Budapest, Fiume, Arad, Szeged és Temesvár szerepelnek.

+ **Új irodai ügyrend az osztrák államvasutaknál.** Az osztrák államvasutak innsbrucki igazgatóságánál 1907. január 1-vel új irodai ügyrend lép életbe; ha ez az ügyrend beválik, akkor azt az osztrák államvasutak összes igazgatóságai átveszik. Az új ügyrend az ügymenet egyszerűsítését és gyorsítását célozza, meg akarja szüntetni a terjedelmes és nehézkes iratváltást. E célból mentesíti a magasabb állású hivatalnokokat a sok sablonos és kis értékű munkától, író- és másológépeket, gyorsírókat alkalmaznak az irodákban, végül súlyt helyeznek arra is, hogy az ügyek elintézésénél szövegelés tárgyaljanak az érdekelt hivatalnokok. Az osztrák államvasutak vezetősége azt reméli, hogy így módon gyorsítja az ügykezelést és tetemes megtakarításokat is elér.

+ **Újrendszerű vasuti kocsik.** Németországban az utóbbi években szén, érc, kőek és hasonló szállítására több nagy hordképességű, önrúti-tesre berendezett teherkocsi épült, amelyek igen célszerűek a tömeges szállítások gyors és olcsó lebonyolítására. A máv. igazgatósága e példán elindulva, egyik előkelő budapesti gépgyárnál próbaképpen megrendelt tíz ilyen — és pedig egyenkint 30 tonna hordképességű — teherkocsit, Talbot-féle oldaltrakodó készülékkel. Ha ezek a kocsik beválnak, a máv. azonnal nagyobb megrendelést fog tenni hasonlókra.

+ **Az osztrák vasuti igazgatás reformja.** Ausztriában az államvasutak nagy decentralizációja után most ezzel a kérdéssel foglalkoznak: miképpen lehetne a nagyobb hatáskörű igazgatási szervek számát csökkenteni. A vasuti minisztériumban ugyanis az iránt folynak most a tanulmányok, hogy az államvasuti igazgatóságot a főforgalmi vonalak szerint osszák be, amellyel azonban azok számát, dacára az ujonnan kiépített második trieszti vonalnak, csökkentésük, viszont ezek némi pótlására, Németország és egyéb országok példájára, forgalmi főnökségeket állítsanak fel. E forgalmi főnökségek feladata lenne a végrehajtó szolgálat közvetlen ellenőrzése és afennálló szabályok betartása felett való őrködés; valamint az eddig az igazgatóságokat terhelő több apró-cseprő munkák elvégzése. Nagyon helyesnek tartjuk azt az irányeszmét is, mely különben nálunk is mindinkább tért hódít s melynek célja a nem elvi jelentőségű ügyeket a felsőbbbbségek hatásköréből az alsóbb hatóságok hatáskörébe utaltatni, mi mindenestre nagyban elősegíti a gyorsabb ügykezelést és lehetővé teszi a közvetlen tapasztalatokból eredő iniciatívát. Amellett a felsőbbbbség befolyása nem csökkentetné; mert ha valamely ügyben a felsőbbbbségnek bizonyos kívánsága van, bizonyos, hogy az alsóbb hatóság, ha megfelelően és idejekorán értesítettik, az az ügy a felsőbbbbség kívánságára fog elintéztetni. Egy-két ily különleges eset miatt tényleg nem érdemes az ügyek egész halmazát központosítani.

Szerkesztői üzenetek.

Lapunknak ez a száma a közbeesett újévi munkaszünet következtében a szokott időnél egy nappal később jelent meg.

K. S. és Cs. V. Jövő számunkban hozzuk.

Benjámín Budapest. Verse nagyon jól indul, alap gondolata is szép, de kidolgozása még gyöngye. Talán újabb jobban sikerül.

M. D. Budapest. Elég jó. Alkalomadtán felhasználjuk.

Székesfehérvári szervezett munkás. Ön azt kívánja, hogy mi a pályamester brutális bánásmódját önökkel szemben lapunkban nyilvánosságra hozzuk. Azonban annyi bizalmat sem tanúsít irányunkban, hogy a levelét aláírásával ellássa. Ezekután ne kívánja ön sem, hogy mi feltétlenül megbizunk egy névtelenül érkezett levél vádaskodásainak.

Saáp pályamunkás. Levele nem vehető figyelembe, mert aláírását nélkülözte.

Kiadóhivatali üzenet.

Értesítjük az összes helyicsoporthoz és befizetőhelyek bizalmiférfait, hogy e hó 22-én mindentűvé szétküldtük a „Magyar Vasutas” zsebnaptárt nagyobb mennyiségben; azonban a karácsonyi ünnepek miatt a postai kézbesítés késedelmet szenved és ezért több helyről sürgősen kérték a naptárak elküldését. Figyelmeztetjük a bizalmiférfákat, csak abban az esetben kérjenek naptárt, ha a küldött mennyiség már elfogyott. Ha azonban még nem kapták meg a csomagot, úgy a postán kell megreklamálni, mert mi mindentűvé elküldtük a naptárakat.

Egyben felkérjük a bizalmiférfákat, hogy a legnagyobb buzgalmat fejtsék ki a „Magyar Vasutas” zsebnaptárnak minél szélesebb körben való terjesztése érdekében. A kiadóhivatal.

Ertesítés. A „Magyar Vasutas” kiadóhivatalában az alant felsorolt könyvek kaphatók:

Péres ügyekben utmutató	— — — — —	.60
Népszava-Naptár	— — — — —	.60
Volksstimme Kalender	— — — — —	.70
Calendárum Adverbum	— — — — —	.50
A szociáldemokrácia jövője	— — — — —	.10
A bányászok helyzete	— — — — —	.10
Marx gazdasági tanai	— — — — —	.10
A szocialisták politikai, társadalmi és gazdasági tanai	— — — — —	.30
Szabó Ervin: A szocializmus	— — — — —	.40
Gr. Batthyány E.: Anarchizmus	— — — — —	.60
A szociális kérdés a kereskedelemben	— — — — —	.40
A politikai tömegsztrájk	— — — — —	.40
Szabados: Szocializmus-Védővám	— — — — —	.50
A munkásmozgalom 1903-ban	— — — — —	.40
Dr. Wolfner: A történelmi fejlődés rövid vázlata	— — — — —	.40
Weitling: Egyszegénybűnös evangéliuma	— — — — —	.80
Marx: Bérnoka és tőke	— — — — —	.30
Liebknecht: Mit akar a szociáldemokrácia	— — — — —	.30
Harrer: Parlamenti választói jog	— — — — —	.30
Csizmadia: A föld	— — — — —	.10
Proletárok verseskönyve	— — — — —	.30
A magyar nép katechéja	— — — — —	.10
Hol az igazság?	— — — — —	.10
Miért bukott el a vasutas sztrájk?	— — — — —	.12
A tizenhármak bűnpere	— — — — —	.50

Szociálista Deákok Könyvtára:

Bevezetés a társadalomtudomány körébe	— — — — —	.12
Commune de Paris, franciából fordítva	— — — — —	.12
A szociálista propaganda módjai	— — — — —	.12
Forradalomról forradalomra	— — — — —	.12
Kropotkin Péter: Az ifjakhoz	— — — — —	.12
Sebastien Faure: Isten bűnei	— — — — —	.12

Kisebbségek:

Alkotmány Magyarországnak	— — — — —	.06
Kik a hazaárulók?	— — — — —	.06
Hazafiság és nemzetköziség	— — — — —	.04
Gr. K. B.: Szózat a népbolonditókhoz és a néphez	— — — — —	.04
A lakásnyomor	— — — — —	.04
A szociáldemokrácia evangéliuma	— — — — —	.04
A mi hőseink	— — — — —	.04
Szózat a nőkhöz	— — — — —	.04
A szegény ember kenyere	— — — — —	.04
A nép pártja-e a néppárt?	— — — — —	.04
Kereszténység és szocializmus	— — — — —	.04
A csuhások	— — — — —	.04

Alkoholelles iratok:

Dr. Burger: Az alkoholmérgezés és elfajulás	— — — — —	.10
Dr. Hollós: Az alkoholizmus okairól	— — — — —	.06
Dr. Schwartz: Az állam mint alkoholirtó	— — — — —	.12
Vankó Károly: Az alkohol veszedelmei	— — — — —	.12
Dr. Bressler: Kis mennyiségű alkohol mérgező hatásáról	— — — — —	.20
Stein Fülöp: Álom a mértékletességről	— — — — —	.06

Munkás szinpad:

A 80-as szám	— — — — —	.30
7 szerep-példány	— — — — —	1.80
A romok és a természet törvényei	— — — — —	1.50
Kapható továbbá 30 fillérért a „Jogot a népnak” feliratu jelvényt.		

Megrendelhető azonkívül kiadóhivatalunkban bármilyen tudományos vagy szépirodalmi munka.

Egyeseknek csak a pénz előleges beküldése ellenében, szervezeteknek leszámolásra is szállítathatunk.

Felelős szerkesztő: **Farkas Izor.**

Laptulajdonos: **A magyar vasutas-szervezet**

Világosság könyvnyomda r.-t Budapest, Nyár-utca 1.

CSERE.

Géplakatos Munkácsról cserélne a miskolci műhelybe vagy fűtőházba.

Vonatlakatos Csapról (Ungm.) cserélne Kis-Cellbe.

Géplakatos cserélni óhajt debreceni műhelyből budapesti bármelyik műhelybe vagy fűtőházba.

Osszes oimok a kiadóhivatalban.

Magyar királyi államvasutak.

Budapest ny. p. u.—Párkány-Nána, Budapest k. p. u.—Bicske, Budapest k. p. u.—Gödöllő—
Hatvan és Budapest k. p. u.—Szolnok között közlekedő személyszállító vonatok menetrendje.

Érvényes 1906 október hó 1-től.

Budapest-nyugoti p. u.—Párkány-Nána és vissza.

Állomások					Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	*	Sz. v.								
					146	122	150	148	1404	152	116	154	156a	156	128	158	126	160	120	162	130	164	124	1406	166	132	168	118	1408			
					I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.				
Bpest ny. p. u.	—	—	—	—	Ind.	545	600	615	655	720	805	920	935	1125	1215	1225	110	215	220	230	415	425	610	620	655	715	750	830	1000	1030		
Palota-Bpest	—	—	—	—	"	601	612	633	711	.	822	933	953	1140	1231	1241	125	.	236	243	431	438	628	632	.	732	804	846	1015	1043		
Vác	—	—	—	—	"	652	.	.	.	753	.	1012	.	.	.	124	.	250	.	333	.	516	.	708	724	732	804	846	1015	1043		
Nagy-Maros	—	—	—	—	"	.	725	.	.	.	.	1043	.	.	.	157	érk.	318	.	410	.	545	érk.	748	741	732	804	846	1015	1043		
Párkány-Nána	—	—	—	—	érk.	.	806	.	.	836	.	1125	.	.	.	.	.	354	.	500	.	.	.	835	801	732	804	846	1015	1043		
Állomások					Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	T.v.	Sz. v.	**	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.		
					143	145	1407	Sz. v.	147	Sz. v.	149	131	151	1403	153	119	155a	155	133	103	157	159	127	161	115	163	165	125	1405	167	129	
					I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	
Párkány-Nána	—	—	—	—	Ind.	.	.	425	458	.	528	.	600	.	819	.	824	.	.	1223	.	.	.	339	.	.	620	825	.	.	1015	1045
Nagy-Maros	—	—	—	—	"	.	.	510	542	.	616	.	655	.	857	.	915	.	1145	1222	109	.	225	.	300	503	715	912	.	.	1015	
Vác	—	—	—	—	"	.	.	542	614	.	651	.	726	.	857	.	949	.	1222	109	.	225	.	300	503	715	912	.	.	1015	1045	
Palota-Bpest	—	—	—	—	"	517	608	622	654	719	731	741	854	1002	1037	1145	1239	106	156	249	342	522	634	634	634	715	912	.	.	1015	1045	
Bpest ny. p. u.	—	—	—	—	érk.	535	625	635	705	735	745	800	810	910	925	1020	1050	1205	1255	120	140	210	305	355	540	555	620	825	.	.	1015	

* A 118. sz. személyvonatnál az egy utra szóló szomszédos forgalmu menetjegyek érvénytelenek.
** A 117. sz. személyvonatnál az egy utra szóló szomszédos forgalmu menetjegyek érvénytelenek.
„Nagy-Maros—Visegrád” és „Esztergom—Csavargózás” megállóhelyeken a Dunán való átkelést csavargózásuk közvetítik.

Budapest-keleti p. u.—Bicske és vissza.

Állomások	Sz. v. 143 I-III.	Sz. v. 145 I-III.	Sz. v. 1407 I-III.	T. v. sz. sz. 147 I-III.	Sz. v. 147 I-III.	Gy. v. 149 I-III.	Sz. v. 131 I-III.	Sz. v. 151 I-III.	Sz. v. 1403 I-III.	Sz. v. 153 I-III.	Sz. v. 119 I-III.	Sz. v. 155a I-III.	Sz. v. 155 I-III.	Sz. v. 133 I-III.	Sz. v. 103 I-III.	Sz. v. 157 I-III.	Sz. v. 159 I-III.	Sz. v. 127 I-III.	Sz. v. 161 I-III.	Sz. v. 115 I-III.	Sz. v. 163 I-III.	Sz. v. 165 I-III.	Sz. v. 125 I-III.	Gy. v. 1405 I-III.	Sz. v. 167 I-III.	Sz. v. 129 I-III.
Párkány-Nána — — — — — ind.	425	458	529	600	819	824	915	1145	1220	1220	109	225	300	427	509	509	509	509	509	509	509	509	509	509	509	509
Nagy-Maros — — — — — ér.	510	542	616	655	726	857	949	1145	1222	1222	109	225	300	427	509	509	509	509	509	509	509	509	509	509	509	509
Vác — — — — — ér.	517	609	622	652	719	781	741	854	1002	1037	1145	1239	103	156	249	342	522	542	542	542	542	542	542	542	542	542
Palota-Bpest — — — — — ér.	535	625	635	706	735	745	800	810	910	925	1020	1030	1206	1255	120	140	210	305	355	540	555	555	555	555	555	555

* A 12. sz. személyvonatnál az egy utra szóló szomszédos forgalmu menetjegyek érvénytelenek.
** A 11. és 1005. sz. személyvonatoknál az egy utra szóló szomszédos forgalmu menetjegyek érvénytelenek.

Budapest-keleti p. u.—Hatvan és vissza.

Állomások	Gy. v. 302 I-II.	Gy. v. 402 I-II.	Sz. v. 318 I-III.	Sz. v. 1508 I-III.	Sz. v. 408 I-III.	Sz. v. 306 I-III.	Sz. v. 310 I-III.	Sz. v. 320 I-III.	Gy. v. 404 I-II.	Sz. v. 312 I-III.	Gy. v. 304 I-II.	Sz. v. 322 I-III.	Sz. v. 308 I-III.	Sz. v. 314 I-III.	Sz. v. 330 I-III.	Sz. v. 324 I-III.	Sz. v. 1510 I-III.	Sz. v. 406 I-III.	V. v. 328 I-III.
Budapest k. p. u. — — — — — ind.	710	740	745	810	835	935	1235	130	215	225	330	520	535	625	625	700	815	845	940
Pécel — — — — — ind.	745	745	827	915	1019	117	214	305	305	305	409	602	602	700	700	750	857	913	1024
Gödöllő — — — — — ér.	745	745	850	900	939	1045	143	238	254	327	409	625	625	733	733	750	857	941	1050
Gödöllő — — — — — ind.	745	745	850	901	940	1047	145	235	328	410	640	640	640	733	733	750	857	941	1051
Hatvan — — — — — ér.	815	848	949	1033	1140	237	327	415	443	443	443	443	443	443	443	443	443	443	443

* A 12. sz. személyvonatnál az egy utra szóló szomszédos forgalmu menetjegyek érvénytelenek.
** A 11. és 1005. sz. személyvonatoknál az egy utra szóló szomszédos forgalmu menetjegyek érvénytelenek.

Budapest-keleti p. u.—Szolnok és vissza.

Állomások	Gy. v. 604 I-II.	Sz. v. 606 I-III.	Sz. v. 506* I-III.	Sz. v. 610 I-III.	Gy. v. 602 I-II.	Gy. v. 504 I-II.	Sz. v. 510 I-III.	Sz. v. 508 I-III.	Sz. v. 1706* I-III.	Gy. v. 502 I-II.	Sz. v. 608 I-III.
Budapest k. p. u. — — — — — ind.	725	800	900	1220	200	235	240	545	705	915	1010
Nagy-Káta — — — — — ind.	859	941	1041	232	304	458	754	905	1020	1155	1155
Ujszász — — — — — ér.	859	1024	1119	331	408	547	839	950	1053	1287	1287
Ujszász — — — — — ind.	859	1027	1121	341	407	552	840	951	1054	1288	1288
Szolnok — — — — — ér.	916	1050	1140	407	353	423	620	902	1018	1100	1100

* Az 506. és 1706. sz. személyvonatoknál az egy utra szóló szomszédos forgalmu menetjegyek érvénytelenek.

** Az 505. és 607. sz. személyvonatoknál az egy utra szóló szomszédos forgalmu menetjegyek érvénytelenek.

Megjegyzések. 1. Az indulási és érkezési idők közép-európai időre vonatkoznak. 2. Az éjjeli idő — esti 600 órától reggeli 555 percig — a percekkel jelző számjegyeknek aláhúzásával van kitüntetve. 3. A gyorsvonatoknál oly állomásokra vagy állomásokról, melyeken ezen vonatok menetrend szerint csak feltételesen, esetleg csak fel- vagy leszállás céljából állanak meg, legalább a távolsági forgalom IV. vonalszakaszának menetdíja fizetendő. 4. „X” = Feltételes megállás. „X¹” = Feltételes megállás leszálló utasok számára. „X²” = Megállás csak leszálló utasok számára. „X³” = Feltételes megállás felszálló utasok számára. „X⁴” = Megállás csak felszálló utasok számára.